

uuden aamun kristallihampaat melkein lävistävät. joka askel kuorii yhden haarniskani kerroksen pois huomaa kipua ehkä jokin paha on lähtemäisillään minusta? milloinkaan ei saa katsoa suoraan aurinkoon, niin olen kuullut - saattaa joutua säteiden seivästämäksi upota täydelliseen ympyrään ja siitä kiertoradalle: sitten olet hänellekin avaruusromua. milloinkaan ei saa ja silti nostan katseeni lämpöön, nostan katseeni, minä hukutan silmäni valon ääriin ja ilma ja äänet ympärillä himmenevät untuvaakin hiljempaa, yhtäkkiä värini taittaa jo toiseen.